

ДЦ УНР ЗАЙМАЄ СТАНОВИЩЕ ДО СУЧАСНИХ ПОДІЙ В УКРАЇНІ

Філадельфія (УІВ). — Проголошення Верховною Радою державної незалежності України та створення самостійної української держави — України — розглядається в колах ДЦ УНР в екзилі, як дальший і вирішальний крок до повернення такого статусу в Україні, який заіснував у висліді актів державної незалежності і соборності Української Народної Республіки, проголошених в днях 22-го січня 1918 і 1919 років.

В дусі такої оцінки цієї важливої історичної події, Президент УНР в екзилі, Микола Плавук передав 26-го серпня через „Голос Америки“ слово подяки Демократичному Бюроку Верховної Ради та проводів Руху за їх вирішальну роль в проголошенні цього історичного акту.

Президент засудив поставу депутатів комуністичного табору у Верховній Раді, які своїм додатком до постанови про незалежність України узалежили її від вислідів референдуму, який має бути переведений 1-го грудня. Одночасно Президент закликав демократичні сили України та весь український народ до непохитної єдності у здійсненні повної державної незалежності України.

В Україні вийшли „Казки“

Б. Ленкого

Кол Сіті, Ілл. — В часі відкриття і посвячення першого в світі пам'ятника Богданові Ленкому в Жуківі біля Бережана з нагоди 50-річчя смерті поета його племінник з ЗСА д-р Роман Смик приніс молодому поколінню шкільного віку вістку про гарний дарунок В-ва „Веселка“ в Києві, яке надрукувало нове видання книжечки Б. Ленкого п. н. „Казки“. Їх упорядкував,

написав передмову і замінив академік Федір Погребенник, а про художнє оформлення подбав артист Євген Крита.

„Казки“ появились в 1932 році, але в Україні були недоступні так, як всі твори Б. Ленкого.

В книжечці є чотири казки, дуже багато і гарно ілюстровані та з багатою кількістю вкладників. Наклад 230,000 примірників.

У СВІТІ

КАНЦЛЕР ГЕЛЬМУТ КОЛЬ, виступаючи в середу, 4-го вересня, на сесії Бундестагу, заявив, що Німеччина „вчерпала свої можливості“ в наданні допомоги Советському Союзу. Він повідомив, що ця допомога досягнула „56 відсотків від загального обсягу західного сприяння“. Торкаючись подій в Югославії, Коль підкреслив, що у випадку, коли громадянська війна там не припиниться, Німеччина визнає незалежність Хорватії і Словенії.

У СВОЄМУ ВИСТУПІ на з'їзді Національної партії президент Південно-Африканської Республіки Ф. де Клерк проголосив проєкт нової конституції, яка узаконить виборче право за 30-мільйоновим чорним населенням ПАР. Разом з тим план президента передбачає, що расові меншини при обговоренні важливих державних і політичних питань матимуть право вето. Цим буде унеможливлено панівне становище якоїсь одної партії. Проте Африканський національний конгрес, найбільш впливова організація чорного населення, відкинув всі точки запропонованого Клерком проєкту.

ЗАСТУПНИК МІНІСТРА закордонних справ Советського Союзу Владімір Петровський заявив, що делегати Литви, Латвії і Естонії зможуть взяти участь в праці міжнародної конференції в питанні прав людини, яка відбудеться в Москві в другій половині вересня. Однак рішення про самостійний статус прибалтійців має бути схвалений 35 країнами — учасниками Народи щодо безпеки і співробітництва в Європі. Щодо інших советських республік, то їхні представники будуть присутні на конференції лише як спостерігачі.

ПРЕДСТАВНИК ІНДІЙСЬКОГО уряду офіційно заявив, що, не зважаючи на рішення Китаю підписати договір про нерозповсюдження ядерної зброї, становище Індії залишиться незмінним, тобто вона не приєднається до договору.

ДЕРЖАВНА УКРАЇНСЬКА телевізійна і радіомовна компанія проголосила свою незалежність від будь-яких союзних органів телебачення і радіо.

В КИЄВІ ВІДБУВСЯ обмін ратифікаційними грамотами між представниками України і Білорусії. Договір між двома республіками підписано 29-го грудня 1990 року в Мінську.

В НІМЕЦЬКОМУ МІСТІ Дюссельдорфі розпочався судовий процес над Гайнцем Гельмунтом Вернером, колишнім працівником міністерства закордонних справ Німеччини, арештованим в квітні 1990 року за звинувачення у шпигунстві на користь тодішньої Східної Німеччини. Вернер признався, що був завербований у 1968 році, коли служив у воєнній флотії. За секретну інформацію, передану східнонімецькій розвідці, Вернер дістав 250,000 марок (145,000 дол.).

ЯПОНСЬКА ГАЗЕТА „Санкей Сімбун“ повідомила, що декілька тисяч советських комуністів і кагебістів перейшло на китайську територію за дні, що минули після поразки антиурядового путчу в Москві. Політичного притулку попросив ряд советських дипломатів у Пекіні, однак китайський уряд ще не прийняв остаточного рішення з цього приводу.

РОЗПОЧАЛАСЬ ІНТЕНСИВНА ПІДГОТОВА ДО МАНІФЕСТАЦІЇ

Нью Йорк (В. Л-ць). — У середу, 4 вересня, у вечірніх годинах, відбулися тут в приміщенні Українського Народного Дому оснóвочі сходи представників українських організацій й установ, завданням яких було обрати відповідний комітет і запланувати підготовку великої всеукраїнської маніфестації у трьох місцевостях ЗСА — Вашингтоні, Чикаго і Лос Анжелесі рівночасно, в неділю, 22-го вересня, на якій, як кажуть ініціатори маніфестації, обидві українські центральні установи — Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) і Українська Американська Координаційна Рада (УАКР) — не повинні забракнути ані одного українця.

Ціль цієї всенародної маніфестації є домагання від Уряду З'єднаних Штатів Америки і особисто від президента Джорджа Буша визнання незалежності України, державного акту прийнятого й проголошеного Верховною Радою в Києві в суботу, 24-го серпня 1991 року.

Гаслом маніфестації буде: „Тільки незалежність принесе свободу й демократію для України“. На своїх перших сходах, скликаних, як вже було сказано, обидвома українськими центральними, УККА і УАКР, було покликане до життя Діловий Комітет, що його очолили співголови: д-р Аскольд Дюжинський і Євген Стахів. Крім них до комітету увійшли: Ніна Самокіш — секретар, Роман Данилюк, мгр Іван Винник, інж. Володимир Баранецький, д-р Іван Серант — фінансова комісія, редактори Ольга Кузьмич, Ігор Дябога і Уляна Старобольська — пресова комісія, пор. Лев Футала, Оля Гнатюк, д-р Степан Ворух — організаційна комісія. Крім згаданих до комітету входить ще представники канцелярії УККА, УНСоюзу, організації „Україна-2000“ і Ростислав Хом'як.

Спільну нараду скликали згадані крайові організації і запросили до участі представників Українсь-

кого Лікарського Товариства Північної Америки, молодечих організацій Плату і СУМ та Координаційного Комітету Допомоги Сходинам представників українських організацій й установ, заданням яких було обрати відповідний комітет і запланувати підготовку великої всеукраїнської маніфестації у трьох місцевостях ЗСА — Вашингтоні, Чикаго і Лос Анжелесі рівночасно, в неділю, 22-го вересня, на якій, як кажуть ініціатори маніфестації, обидві українські центральні установи — Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) і Українська Американська Координаційна Рада (УАКР) — не повинні забракнути ані одного українця.

Всенародна маніфестація у Вашингтоні відбудеться в Ляфет парку й організатори вже мають запланувати розпочати її в суботу, 24-го серпня 1991 року.

УККА і УАКР здекларували про 2,000 дол. на початкові витрати Комітету, пов'язані з підготовкою і переведенням маніфестації. Крім того комітет просить українську спільноту в ЗСА скласти свої пожертви на цілі переведення маніфестації, цієї першої великої об'єднаної політичної акції українців в Америці в користь закріплення проголошеного акту незалежності. Чеки треба вписувати на: N. C. for U.S. Recognition of Ukraine і вивести на адресу: Ukrainian National Home, 140 Second Ave, New York, N. J. 10003.

Подібні комітети для проведення маніфестації будуть створені в Чикаго і Лос Анжелесі, знову ж таки з ініціативи УККА, УАКР

(Закінчення на стор. 3)

ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК

ВІДБУЛИСЬ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — Роман Сидорак, 20-літній студент третього року Стемфордського університету в Каліфорнії, не залишив сумніву, що під цю пору він є найкращим українським тенісистом на Північноамериканському континенті.

Змагаючись в групі 16-ох чоловіків 36-их тенісних першентв УСЦАК за нагороду УНСоюзу, які відбулися тут, разом з 35-ми плавацькими змаганнями, від суботи, 31-го серпня, до понеділка, 2-го вересня, Роман переміг чотирьох суперників, не програвши ні одного сету в дорозі до свого третього примата під'їзду. У чвертьфіналі він елімінував Євгена Олінія (УСО „Тризуб“), 6-3, 6-0, у півфіналі Марка Оришкевича (Український Тенісний Клуб, Чикаго), 6-1, 6-0, а у фіналі д-ра Юрія Харука (УТК, Чикаго), 6-0, 6-0. Своєю перемогою він закріпив за собою чашу УНСоюзу і пропав'яту чашу св. п. інж. Богдана Рака.

В обороні д-ра Ю. Харука можна сказати, що він напевно відчував у фіналі свою затьмучену півфіналову боротьбу проти Дениса Чорнія (КЛК), яку він виграв вислідом 5-7, 6-4, 7-5. У чвертьфіналі д-р Харук елімінував Андрія Хархаліса, 6-2, 6-1.

Слід відмітити, що цього року в групі чоловіків бракувало таких передових змагунів, як Ерік Матківський, Данилюк Матківський, Юрій Глоба і Адріян Кутко.

У групі жінок вперше на

Союзівці Ліда Савчак (УСО „Тризуб“) перемогла свою старшу сестру Таню (УСО „Тризуб“) і то переконливо, 6-0, 6-0. Раніше Ліда перемогла Наталку Курилку (КЛК), 6-1, 6-1. У цій групі бракувало тим разом таких досвідчених тенісисток, як кількаратна чемпіонка Роксана Матківська і Зеня Матківська.

Міросла Богачевська (КЛК) захистила своє звання чемпіонки в групі старших жінок, перемігавши у фіналі Оксану Сидорак (Союзівка), 6-3, 6-0. У півфіналах М. Богачевська елімінувала Віру Попель (КЛК), а О. Сидорак Марійку Татунчак (УСО „Тризуб“).

У групі сеньйорів 35 років і вище третій рік під'їзду примат затримав Роман Ракочий, мол., який у фіналі переміг Ярослава Тимків (УСО „Тризуб“), 6-2, 6-4. У півфіналах Р. Ракочий переміг Юрія Вальчука (КЛК), а Я. Тимків Юрія Попеля (КЛК). Р. Ракочий закріпив за собою чашу УНСоюзу і чашу св. п. Ярослава Рубля.

У сильній і великій групі сеньйорів 45 років і вище чаші УНСоюзу і св. п. д-ра Володимира Гука відвоював від д-ра Ярослава Сидорака (Союзівка) Юрій Савчак (УСО „Тризуб“), вигравши тяжкий фінал вислідом 2-6, 6-3, 6-4. У півфіналах Ю. Савчак переміг Юрія Граба (КЛК), 6-3, 6-0, а д-р Сидорак Олега Богачевського (КЛК), 6-0, 6-1.

У групі чоловіків 55 років і вище переможцем знову

(Закінчення на стор. 3)

У ЛИТВІ СТВОРЮЄТЬСЯ НАЦІОНАЛЬНА АРМІЯ

Вільнюс, Литва. — Як повідомляє кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Стівен Кінсер, у Литві на пост міністра оборони республіки призначений 31-річний лікар-психотерапевт Авдріус Буткевічюс, що було для всіх великою несподіванкою.

Перед новим міністром зразу ж поставили завдання, які були б нелегкими навіть для професійних військовиків. Він повинен виробити оборонну стратегію молодій республіці з урахуванням того, що агресія зі сходу все ще існує. Про оборону змушує задуматися і загальна атмосфера нестабільності у Східній Європі: Білорусія, наприклад, може претендувати на частину литовської території.

„Ми не маємо наміру створювати велику армію в розрахунок на те, щоб вона могла перемогти потенційного агресора, — сказав А. Буткевічюс. — Наша мета — не фізична перемога, але моральна, економічна і політична. На випадок агресії армія відіграє незначну роль в обороні республіки. Ми, розуміється, будемо захищати деякі об'єкти, але головне зробити народ, виявляючи пасивний, але постійний спротив будь-якому агресорові. Ми маємо людей в усіх містах і селах.“

За словами Буткевічюса, головна небезпека — від 90,000 советських військо-

вослужбовців, які перебувають на території республіки. „Советська загроза, — продовжував Буткевічюс, — залишається для нас реальністю у зв'язку з подіями, що відбуваються у самому Советському Союзі. В СССР може створитися надто напружена ситуація. Я не маю на увазі повномасштабну громадянську війну, але сутички можуть бути“.

Литовські збройні сили плануються як виключно оборонна армія. Новий міністер відмовиться від придбання танків і має намір жити фонди, які йому виділені, на купно протитанкової зброї. „Наша оборонна стратегія, — сказав Буткевічюс, — буде будуватися в надії на систему колективної безпеки. Ми хочемо стати частиною відповідної європейської системи і, можливо, взяти участь у створенні регіонального оборонного союзу з участю прибалтійських і скандинавських держав... Ми хочемо створити збройні сили, збудовані на національній основі. Але найголовніше — створити систему цивільної оборони, яка б чітко функціонувала. Кожен громадянин повинен знати своє місце і свої обов'язки на випадок надзвичайної ситуації. Чисельність нашої армії не перевищить 20,000 осіб“.

Слідкують за підручниками

Трентон, Н.Дж. — Із канцелярії губернатора стейту Нью Джерзі Джеймса Флоріо повідомляють, що в четвер, 22-го серпня, він підписав документ яким відновив і продовжив існування комісії, що займається перевіркою навітлення історії та культури країн Східної Європи в публічних школах стейту.

Цей документ відтворює колишню губернаторську комісію для справ історії Східної Європи та поневолених націй, що її засновано ще у 1984 році. Вона складається із 20-ох членів і її завданням буде запропонувати способи для поліп-

шення знання учнів про Східно Європу. Свої спостереження та пропозиції комісія має представити губернаторові та Шкільній раді стейту до 22-го серпня 1993 року.

У своєму слові з приводу підписання цього документу губернатор Дж. Флоріо підкреслив, що зміни які проходять в Східній Європі є надто важливими, щоб діти в школах нічого про них не знали. „Це розповідь про мужність, хоробрість та змагання за свободу, що не припиниться поки кожна особа не буде вільною“.

З'їзд в МОСКВІ СТВОРИВ НОВИЙ СОЮЗ

Москва. — У четвер, 5-го вересня, на день пізніше, ніж планувалося, З'їзд народних депутатів СССР, який вважався вищим законодавчим органом держави, 1,682 голосами проти 43 при 63, що стрималися, і 53 відсутніх схвалив спільну заяву президента СССР Михайла Горбачова і президентів 10 союзних республік про формування нового Союзу суверенних соціалістичних республік. Заява передбачає надання всім учасникам Союзу державної незалежності при збереженні контролю центру над обороною, зовнішніми відносинами і рядом інших важливих ділянок.

Документ, що його прийняв З'їзд, називається „Закон про органи державної влади і управління СССР у перехідний період“. Одночасно З'їзд прийняв рішення про саморозпуск і передачу своїх повноважень Державній раді і Верховній Раді СССР.

Схвалення закону наступило після кількох спроб, під час яких кожний раз бракувало голосів до необхідних двох третин. Президент Горбачов загрозило, що розпустить З'їзд, якщо його рішення не буде прийняте. Після такого невдачного попередження всі статті законопроекту були схвалені менш ніж за годину.

Згідно з прийнятим законом, вищим представницьким органом влади СССР в перехідний період є двопалатна Верховна Рада СССР. Однак принципи її формування зазнали значних

змін у порівнянні з існуючою досі процедурою. Замість Ради національностей буде створена Рада республік, депутати якої делегуються безпосередньо республіканськими парламентами.

Назва другої палати — Рада Союзу — зберігається, однак її склад також буде формуватися за згодою вищих органів влади республік. Крім того, палата не будуть рівноправними законами, прийняті Радою Союзу, вступають в силу лише після того, як їх схвалить Рада республік.

Закон передбачає формування нового органу влади — Державної ради „для узгодження рішення справ внутрішньої і зовнішньої політики, які заторкують спільні інтереси республік“. Рада буде складатися з президента СССР і вищих офіційних осіб союзних республік. Працює Державної ради буде керувати президент СССР. Рішення Державної ради мають обов'язковий характер.

Керівництво загальносоюзними органами, які займаються справами оборони, безпеки, правопорядку і міжнародними справами, здійснює, згідно з законом, президент СССР і Державна рада.

Після перерви депутати зібралися на своє останнє засідання, яке пройшло спокійно.

Одним із перших актів нової Державної ради було визнання Литви, Латвії і Естонії, як незалежних країн.

Демонтують пам'ятник

Леніна в Києві

Київ (ПБ УНС, Х. Лапичак) — У четвер, 5-го вересня, виконуючий обов'язки голови Міської Ради Києва Олександр Мосіюк подав до загального відомо, що пам'ятник Леніна, що його колись величали пам'ятником Жовтневої революції, почнуть демонтувати у понеділок, 9-го вересня. Цей найбільший у Советському Союзі пам'ятник Ленінові, який важить 1,000 тонн і складається з 15-ти брил переділених 15-ма стрижнями, впровадив кілька місяців, усуваючи брилу за брилою.

Виступаючи на пресовій конференції, О. Мосіюк заявив, що Міська Рада Києва у понеділок, 26-го серпня, винесла постанову про усунення Ленінового пам'ятника з площі Жовтневої революції тепер офіційно перезвана на площу Незалежності. В першому плані задумано розірвати пам'ятник динамітом, але з уваги на безпеку для зупинки метро під поверхню згаданої площі, що пропонується відкинути.

О. Мосіюк тепер заступає посади Києва, що з уваги на свій стан здоров'я уступив з цього посту 3-го вересня. Він також подав до відомо, що шість вулиць в столиці України були офіційно перейменовані, включно з вулицею Кірова, де знаходиться будинок Верховної Ради України. Цю вулицю названо іменем Михайла Грушевського — першого президента України 1918 року. Згадав О. Мосіюк і про те, що Міська Рада створила кілька комітетів для оцінки майна тепер зліквідованої Комуністичної Партії України в Києві. Досі Міська Рада Києва перемогла 16 будинків, що були власністю КПУ, долю котрих рішатиме спільно з урядом України. Деякі з цих будинків можуть в майбутньому послужити приміщеннями для закордонних консулатів чи підприємств.

В АМЕРИЦІ

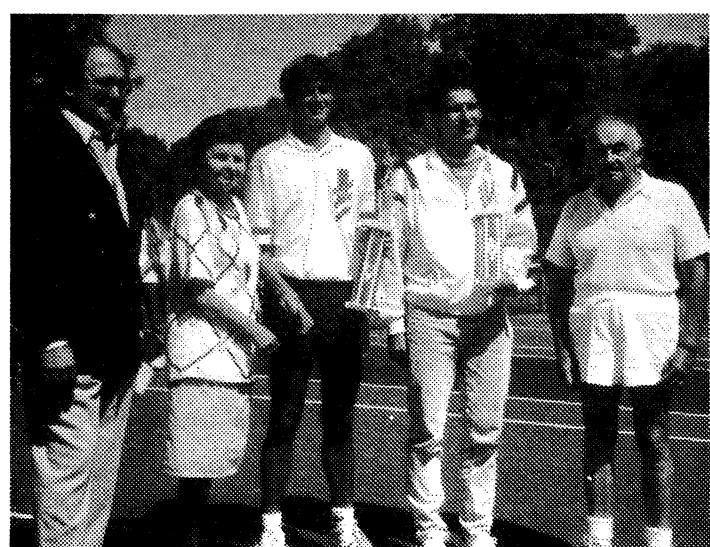
ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ вислав до СССР дві окремі групи сільськогосподарських експертів, щоби перевірити чи сама техніка постачання харчів не такою ж проблемною, як і їх брак. Від звітівуваль обидвох груп залежатиме в який спосіб ЗСА, Японія та країни Західної Європи допоможуть СССР. До такої дії спонукав президента Дж. Буша звіт попередньої групи, яка їздила до СССР ще в травні. У звіті говориться саме про те, що радше неспроможність як невміння достави є більшою проблемою, як сам брак харчів. Крім того в звіті підкреслено, що громадяни СССР мають нахил до накопичування продуктів з уваги на постійну небезпеку браків.

ЗА МИНУЛІ ТРИ РОКИ в ЗСА вийшла ціла серія рисункових відео-стрічок з біблійними оповіданнями для дітей, які мали великий успіх серед глядачів і дали добрий зарібок продуцентам. Однак незадоволені цими рисунковими оповіданнями виявилися деякі жидівські організації та рабини, які твердять, що рисунки, які представляють жидівські постаті в оповіданнях є „стереотипні“ та представляють жидів у негативному світлі, а це, на їх думку, одобрює та поширює антисемітизм.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

3 Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до новоствореного Фонду Відродження України — УНС, вилучено від членів УНС до середи, 4-го вересня 8,943 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

222,444.23

Чемпіон Роман Сидорак (третій зліва) і віцечемпіон д-р Юрій Харук отримали нагороду від Івана Гиняньського, Уляни Дячук і інж. Романа Ракочого, ст.

(фото: ред. Марта Коломиць)

Ліда Савчак (третья зліва) і Таня Савчак були відзначені (зліва) Іваном Гиняньським, Аліком Худолієм і Володимиром Квасом.

СВОБОДА

СВОБОДА

Український щоденник

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda: (201) 434-0237

UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядів Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Процес загину імперії

Престижний американський журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" появився 19-го листопада минулого року зі заголовною сторінкою п. з. „Смерть держави": на надмогильні плити у виді книги з емблемою серпа й молота видніли букви латинкою „Ю С С Р" — Це було дев'ять місяців тому. Вже тоді американські політичні аналітики передбачали невідхильний загин советської імперії. Дев'ять місяців тому похоронили її. У своєму передбаченні не помиллися, тільки не могли передбачити, як і коли воно станеться.

19-го серпня цього року партійні сталіністи перевели у Москві державний переворот. Мали до розпорядження могутній партійний апарат, всевладний КГБ з його збройними силами та армію у московській військовій окрузі. А проте той переворот був так нехлюйно і по-партацьки підготовлений і переведений, що тривав три дні. Виявилось, що головні лідери того путчу не перервали навіть телекомунікації з зовнішнім світом і президент Джордж Буш та британський прем'єр Джон Мейджер розмовляли з Борисом Єльцином, який сидів у забарикадованому палаці парламенту Російської Федерації. Одні лідери путчу покінчили зі собою, інших виарештовано, включно з головою КГБ Крючковим і трьома генералами військ КГБ.

Останній тиждень серпня 1991 року був виповнений надзвичайною сесією Верховної Ради, під час якої сталися революційні безкровні зміни. Михайл Горбачов зрікся посту генерального секретаря Компартії СРСР. Самої Компартії не розв'язано, бо це компетенція партійного конгресу, але заборонено її діяльність на всьому терені імперії, розв'язано її апарат і сконфісковано її маєток — люксові палацики і „дачі" партійних вельмож. Особливі військові частини КГБ включено до армії, зліквідовано систему донощництва, обмежено КГБ до функції закордонної розвідки щось на зразок американського Сі-Ай-Ей. Зліквідовано в армії ганебну установу політруків. Усе це переводив учорашній компартійний диктатор і Верховна Рада з партійними комуністами, які голосували, як барани. Коли путч сталіністів мав у минулому паралелю у ганебно програній війні проти Японії 1905 року, то те самобичування російських комуністів, які 74 роки мали всевладу в імперії, навіть після формального заведення багатопартійності, не має прецеденту у всесвітній історії.

Хаос у Москві, повний занепад авторитету центрального уряду, зокрема Михайла Горбачова, президента Союзу, заник загрози фізичних репресій поруч із зростом на місяцях ненависті до комунізму та почуття власної національної гідності довело до такого феномену, що до кінця серпня цього року 12 членських республік Союзу проголосили свою незалежність, включно з Україною, Верховна Рада якої прийняла Акт незалежності 24-го серпня. У минулої неділі „Нью Йорк Таймсі" з 1-го вересня 1991 році стоїть на 1-ій сторінці великий заголовок: „Совети пригтовляються до заведення нової системи". Якої системи?! В якій державі, яка розпадається? Ажде СРСР — це зліпок 15-ти псевдосамостійних республік. Покищо на овиді торговельно-військові договори між окремими національними усамостійненими країнами. Це тайна, яку „нову систему" придумав Конгрес народних депутатів, який радить у Москві.

Серпневі події заскопили ввесь світ і в ньому державну верхівку у Вашингтоні. Мститься жалюгідний факт, що в американських середніх школах слабо вчать географію, і історію й культуру чужих країн народів. Випускники американських середніх шкіл не знають, хто сусідє з ЗСА на півночі й на півдні. А з європейських країн знають про Англію і Францію, про інші країни тільки чули, але, наприклад, Німеччини не вміють знайти на карті. Не виключене, що президент Джордж Буш, державний секретар Джеймс Бейкер і дорадник у справах крайової безпеки кол. генерал Брент Сквокфорт дізналися про існування України щойно у липні минулого року, коли Україна проголосила свій суверенітет. Червоною ниткою видніло у промові президента Буша в Києві його бажання, щоб Україна залишалася в Союзі. Щасливо, що народи в Україні, Білорусії і Грузії чи Молдові вирішують самі свою долю і волю. Вони ставлять Захід перед доконаний факт нової конфігурації сил, нової політичної карти Сходу Європи.

В годині 9-й вечора програма „Час" повторила „нормативні акти" путчистів. Голоси їхні звучали скорботно і врочисто, нагадуючи відомі часи „п'ятирічкі похоронів". Знову охопило почуття тривоги, яке зросло з кожного новою постановою ГКПЧ. Забороняються газети. (Путчисти називають це „обмеженням переліку центральних, московських і обласних газет). Після програми „Час" транслюється пресова конференція членів ГКПЧ. Руки в нових советських керівників тряслися, особливо в Янаєва. Карикатурна фізіономія товарища Тізакова нагадувала героя кінофільму „Собаке серце" Шарікова (з твору Михайла Булгакова). Диктатори на питання відповідалі непевно, невіразно, заталися. Абсурд, фарс, авантюра. Але, признаючи, мені стало ще страшніше. Майже цілу ніч слухав західні радіостанції, покищо ніби обходиться без жертв і штурму.

Вранці зателефонував приятель, щоб разом іти на мітинг до „Білого Дому". Опівдні зібралось близько 100,000 людей, порушуючи указ Янаєва про надзвичайний стан у Москві. Аналогічний мітинг в цей самий час розпочався також і біля Московської Міської Ради. Колони людей з відсудоди рухалися вулицями Москви до центру. З'явилося відчуття, що путч не вдається, що він уже знесилений.

Ричард Ніксон, колишній президент ЗСА — державний муж, лейтенант морської флотії, глибоко віруючий (протестант квейкер), у вищезгаданій книзі ділиться з громадянами, своїм громадсько-політичним досвідом. Його конференції з державними провідниками держав світу, заяви яких він коментує, стали історичним документом нашого сторіччя.

Говорячи про свої правничі студії, Ніксон звертає увагу, що він не брав курсу політичних наук, бо вважав, що політика — це мистецтво, а не наука. Політика — найбільш плодотворна мама мітів. Політика — це мистецтво порозуміватись з людьми, й ви можете багато більше навчитися, будучи продавцем в магазині, ніж сидіти на курсі політичних наук.

Під час його вісімрічної віцепрезидентири він сам писав всі свої промови. Тоді це не було справою вибору. Бюджет для бюра віцепрезидента в той час не дозволяв затрудувати працівника для писання промов.

Визначний президент Вудро Вільсон, був обдарованим промовцем, який ось бисто писав промови. Коли його запитали, як довго потрібно йому часу написати п'ятьхвилинну промову, то він відповів: „Один тиждень". А скільки часу він потребує на півгодину про

Микола Муратов

ДВА ЖАХЛИВИХ ДНІ У МОСКВІ

II.

Мітинг проходив чудово. Виступили кращі люди Москви і країни. Спочатку віцепрезидент Руцкой, потім сам Єльцин повідомили багато того, що подавало надію на підтримку військової частини. Характеристика „нового советського керівництва" була така виважа, що не залишалося ніяких сумнівів, що цю новоявлену хунту глибоко зневажать найширші кола демократичної громадськості. Особистості до такої міри огидні і карикатурні, що варто було поставити запитання: чому вони не взяли у свою компанію Жірюковського. Естрадний артист Генадій Хазанов вдало зімітував голос М. Горбачова: „Товариші, хіба можна робити велику політику брудними, трясучими руками?" Сміх, але в ньому сила демократів і поразка державних зрадників. Хочеться навести найбільш чіткі характеристичні риси зрадників: Янаєв — „вміло задовольняє свою дружину" (під час обрання на пост віцепрезидента з іздій народних депутатів СРСР, на питання про стан його здоров'я відповів: спитайте моєї дружини).

Крючкові Пуго будь-якої характеристики, як жандар-

Роман С. Голіят

Р. НІКСОН ПРО МИНУЛЕ І МАЙБУТНЄ ЗСА

Richard Nixon in the Arena, a Memoir of Victory, Defeat and Removal, Simon and Schuster, New York, London, Toronto, Sydney, Tokyo, Singapore, 1991, 450 pages.

мову? Він відповів, що приблизно два дні. А одногоднину промову він може виголосити негайно.

Ніксон на протязі 43-ох років виголосив тисячі промов. Не дивлячись на них, якими успішними вони не були б, він ніколи не був з них всецільо задоволений.

Він не радить особам, що хочуть займатися політикою, брати курс політичних наук. Політика найбільш ризикозна з усіх професій. В ризикете програю, коли ви кандидатете перший раз. Навіть, як ви виграєте, ви ніколи не можете бути певним, що ви знову виграєте. „Якщо мені хтось скаже, що він буде кандидатувати на даний пост тільки тоді, як він буде певним, що він виграє, моя порада йому — не кандидатувати. З таким наставленням, він буде нещасним кандидатом".

Усі великі провідники держав, яких знав Ніксон, мали більшу ціль, ніж особисту. Вони старалися про високий пост, щоб не бути великими людьми, але, щоб робити великі діла. Великобританія винна свою еksi-

найтяжчий для мене час, взявши з собою зброю (хоч і не вогнепальну, але діє ефективно при самообороні), вийшов на вулицю, а за 30 хвилин був уже біля „Білого Дому". Як завжди, почуття страху і тривоги зникло, коли я опинився серед людей.

Буде штурм чи ні? Питання життя і смерті ніби не стояло для тисяч людей, над ними витав німб перемоги. Серед захисників переважав молодіж. Помітно, що це не розрізнені групи, а представники уже раніше створених формальних і неформальних структур. Багато з них мали при собі протигазу. Всі пам'ятають Тбілісі, і примінення слезогінного газу „Черемуха" в інших містах. Заки шукав свою „сотню", до котрої записався після мітингу, роздумував про стратегічне положення барикад. З фазид до будинку майже впритул підходить Москва-ріка. З тилу — Амбасада ЗСА. Близькі підступу і підліди перекуті танками Кантемірівської танкової дивізії. Послани для взяття під контроль, іншими словами, оточення „Білого Дому", вони виконали наказ путчистів, але оточили не як вороги, а як захисники Єльчина і будинку Верховної Ради РСФСР, поставивши танки в якості барикади. Формально до штурму „Білого Дому" вони і не зра

Мушу відзначити такий феномен у моєму психологічному стані в ці дні. Почуття тривоги мене охоплювало вдома, під час прослуховування наказів ГКПЧ, потім, пересилуючи страх, їхав до „Білого Дому", вливався у людське море захисників і тривога геть зникла, навіть тоді ввечерю після мітингу 20 серпня, коли радіо „Ехо Москви" повідомило, що спецназ КГБ групується для вирішального штурму фортеці спротиву. В цей

(Закінчення на стор. 4)

Інший провідник, що справив на Ніксона особливе враження, це Манілі Броучі, який був амбасадором Італії в Москві, а відтак у Вашингтоні, йвкортці став генеральним секретарем НАТО. В половині 1960 року, коли більшість європейців бажали відлліги зі Советським Союзом, він висловив своє застереження. Він сказав: „Я знаю росіян. Вони є найбільшими астронавтами в світі. Вони є великими брехунами. Вони уважають, що брехня — це не зло. Вони вважають своїм обов'язком робити це, якщо воно служить їхній справі".

Ніксон звертає увагу, що американська провідна верства буде пам'ятати цю роллю, що її відіграла в допомозі програти дві війни: війну у В'єтнамі, і в не меншій мірі дотепер, війну проти наркотиків. Він звертає увагу, що сидження коло телебачення по вісім годин денно шкідливої дітвори — це не наука. Вони повинні вивчати своїх і чужих визначних письменників, а не прогавлювати час коло телебачення.

Програма виборів на президента у 1960 році була для Ніксона розчаруванням. Його дружина Пет, віри, що до цих виборів причинилося шахрайство гололів у стейті Ілліноїї і Тексас.

(Закінчення на стор. 4)

Про це і те

Про гру голфа Пана Президента

В останніх двох тижнях ми, українці в ЗСА, здається, усі дивувалися „нашому" Президентові. Чи тільки дивувалися? Багато з нас ніяк не могло зрозуміти його поведінки в обличчі величезних перемін і подій в СРСР.

„Чи він щось знає, чого ми не знаємо?" — запитували ми себе, дивуючись цілій час, як може Джордж Буш сидіти на вакаціях у далекому стейті Мейн, коли в СРСР проходять кожного дня нові події і нові переміни.

Але вкінці брала такі безмежна досада, як кожного дня ми бачили на телевізійному екрані Президента ЗСА в спортивній сорочці в літньому зашукі, коли він поміж одного грою голфа, а другою — оточений фоторепотерами — давав літєплі коментарі щодо подій у всіх країнах окупованих советською владою.

Ба, щобільше, такі там, наворі, серед природи він приймав і прем'єр-міністра Канади Мадруні і прем'єр-міністра Великобританії Мейджора, і коли його оба гості говорили на пресових конференціях рішуче та дуже прихильно для усіх республік, що проголосили свою самостійність, знову слова Дж. Буша були далеко незадовільні для усіх зацікавлених. Він мнявся, говорив, властво не кажучи нічого конкретно і останній із 20-ти держав світу рїшавши щойно в тиждень пізнїше визнати прибалтійські країни. Політичні коментатори писали, що він чекав на Горбачова, що його він далі беззапечно підтримував. Але чи це не понижує для Президента такої держави, як ЗСА?

Як блідо виглядає його

сильветка хоча б у відношенні до наслідника славної Маргарет Тачер, який незагой поїхав у Москву і там шампанським запивав із представниками Литви, Лотви та Естонії їхню незалежність. Втому самому часі наш Президент грав голфа...

Чи ця гра була його втечею від політичної рїшучості? Чи була вона під натиском політичних дорадників, які фактично керують у п'ятини міжнародної політики?

Якби воно не було, діє Президент під впливом лише своїх дорадників, чи рїшає також щось самий, його поведінка в останніх двох тижнях була для нас, українців, що живуть в ЗСА, як повноправний громадянин, незрозуміла і неприємна. Ми стидалися за нього так, як соромно було нам слухати чи читати його промову у Києві кількатижнє тому.

І насувається мимоволі питання чи можемо ми, українці, базато сподіватися від Джорджа Буша у найближчому майбутньому, коли йдетиме про Україну та її визнання, як і взагалі його відношення до України, як він так довго застановлявся, граючи голфа, чи їти вслід за усіма великими західними державами у визнанні прибалтійських країн?

Правдоподібно ні. Тому треба нам дуже голючо та діїсно з'єднати всіми силами протестувати.

Бо коли Дж. Буш грає голфа, як розпадається найбільше небезпечна політична система у світі — комунізм, можна сподіватися, що він буде ловити рибу, коли буде вирішуватися доля нашої батьківщини.

О-КА

УСВІДОМЛЮЮЧИ, ЩО ПОРАЗКА московського перевороту і занепад комуністичного режиму в Советському Союзі потягне за собою зростання невдоволення і на Кубі, Фідель Кастро розпочав формувати свій ЗМОП — збройні загопи для боротьби з власним народом.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїлю Давид Леві, виступаючи в середу, 14-го вересня, на пресовій конференції в Єрусалимі, повідомив, що Ізраїль визнає незалежні Литву, Латвію і Естонію. На запитання, чи не створить це президенту для визнання права палестинців на самовизначення, Леві відповів, що прибалтійські країни перед 1940 роком були самостійними державами і знавали анексії, а Юдея, Самарія і смуга Гази ніколи не були незалежними державними утвореннями.

Микола Мушинка

НЕВІДОМІ ЛИСТИ М. БОЙЧУКА ДО М. ГРУШЕВСЬКОГО

II.

6. Лист без дати (літо 1910)
Високоповажаний Пане Добродію!
Здивує Вас, що так нагло нападаю Вашу хату, але от справа така:

Несподівано з'явився я аж в Венеції. Запросив мене в гості до своєї родини знакомий мій з Парижа венецький маляр італіанець, дуже спосібний маляр і приємний молодець. Радо згодився на запрошення бо подорожє дуже хосенна а не кочне коштовна. Маючи в єго добрі захист, оплативши лиш подорож тай пристанівки по містах і місточках італійських, де для звиджування задержувалисьмо ся.

Всього загалом небагато винесло, бо маючи так інтелігентного проводатора, заощадилось много часу тай грошей. Але мимо скромної оощадности і так корисних обставин не могу здобутися на стілько грошей, щоб поїхати до Равени оглянути архівтори шутки бізантійської і щоб вступити до Сієнни тай запізнатися з найкрасшими примітивними італійського малярства: Чімабуде, Джіотто, Фра-Анджеліко і єнчих.

А се єдина нагода аби теє вєспіти, бо хто знає чи ще коли наворотом в Італії буду. Тому дуже Вас прошу аби сте мі в пригоді стали тай позичили 200 корон. Якби не мож тільки, то хоть би й менше. Вчинили би сьте ми велику ласку.

До Парижа поверну за місяць. З побуту тамки дужем вдоволений. Був єм достаточо пригтований аби зорєнтуватися в скорі в теперішніх напрямках і стремліннях артистичних.

Тим часом ставем ся дозрілішим і свідомим в своїх бонятнях о шутці. В багатьох музеях паризьких оглядаєм без перестанку твори народів з різних віків тай всіляких закутин землі. Так переглядаючи і порівнюючи достерігем власности в шутці, що ніколи на вартости не втратити.

Якби Вас цікавила така говірка о шутці, то єнчим разом написав бим подрібнійше і обширнійше.

Тимчасом кланяюся Вам тай Пані Добродіійці, а Кулюнечку маленьку цюмаю.

М. Бойчук

Адреса: Italia
Odevzo (prov. di Venezia)
Villa St. Martino
M. Bojczuk.

Дуже Вас прошу, аби сте були ласкаві на всякий спосіб відповісти.

(Арх. 11-14)
7. Лист у вигляді сучасного аєрограму. Печатка: Kiev, 15. 5. 1(4)3. Адреса: Австро-Вєнгрія-Галичина.
Високоповажаний Добродій Михайло С. Грушевський у Львові, вул. Понінського. Коло Стрийського парку.

Високоповажаний Михайло Сергієвич!
Приписуєм ся з відповідо на Вашу карточку, тому що вона догнала мене аж у Москві. Я вже в дорозі до Галичини, за кілька днів буду у Львові йно в Чернигові з день з два побуду і до Києва мимоходом поступлю хоть на днину. В Росії я затримувався в Петербурзі, Новгороді і Москві. Найбільш мене цікавили старинні пам'ятки шутки, що там переходяться: багато там дуже гарних річей, но мало котрі можуть рівнятися в цінности з київськими останками давнини.

Дуже там недобре обходяться з стариною. Всякі „заведуючі музеями-хранітелі" віддають прекрасні образи і стінні мальовила до направи мало розізнаним реставраторам і тії вєспіли за кілька років тільки шкоди наробити, щокולי людськая очутяться, то будуть мали чого жалувати на довгий вік. Великої шкоди наробили в Новгороді і Москві, а що вже в Києві то й гірко вєспоминати. Як погодити, що все це они в добрій вірі робили і роблять тай думають, що лучше не можна тай не знать, що ім на таке казати. Та й не досить того, що вже тільки намарнувала давнішими літами в Києві і почали діяти в Новгороді, то чувати, що знов збираються реставрувати тії останки, що скоронились в Соф(ійській) і Михай(лівській) церк(вах) в Києві.

Коли увити собі, що з того може вийти, то волосє дубом стає. Я надію ся, що вадсть ся запобігти тії загибєлі. Я сподію ся, що застану Вас у Львові. Коли нічо не переб'є укладу нашої з товаришем роботи на се літа то будемо мальовати церкву в Ярославі (8) і рівночасно виконувати підготовані вже річи на виставу, аби відтак можна було і в себе і за границями показувать.

Найкраще то я розповім усе, коли побачимо ся а то я на письмі путаю багато, а толку з того мало.

Прошу подати поклін Марії Сильв(єстрівній) і паночці Кулюні.

З глибоким поважанням
Мих. Бойчук

(Арх. 15-16)
8. Кореспонденційна картка без дати з печаткою:

Z(akopane...) 13. Адреса: Високоповажаному Михайлу Сергієвичу Грушевському у Львові.

На Зофіїї свій дїм.
Мене затримано при війську. То єдиний спосіб збутися клопоту, бо ніяким чином не мож було виклопатти паспорт а аж відбуду значений час 28 днів, тоди дїстану позволенє вїхати за границю.

В короткій часі я попрошу о відпустку і приїзду до Львова то до Вас покажу ся.

З глибоким поважанням
М. Бойчук

9. Лист без дати і місця на ручному папері з водняним знаком: королівська корона та рік М 1778.
Високоповажаний Михайло Сергієвич!

Дуже дуже мені прикро, що так довго притягнувем ся з відповідо на Ваш лист. Я сподівав ся з хвилі на хвилю що вже поїду. Чувем ся так як би в дорозі тай гадаю: от поїду тай розповім все без письма. А ту сему вичікуваню й кінця не видати, бо я вже давно подав о маршрут, але через особливіш обставини теперішньої доби не дістаєм ще відповіди від військової власти. Ота несподівана перешкода дуже для мене неприємна, але нема єнчого виходу як почекати ще, бо відмови не було. Я на сей рік від війська звільнений, тому надія мене не покидає, що небавом паспорт буде, а я зараз чмихну до Києва. Рад бим якнайшкорше там бути.

Прошу передать поклін Марії Сильвестровні тай поздоровлення панночкам Кулюні і Ользі.

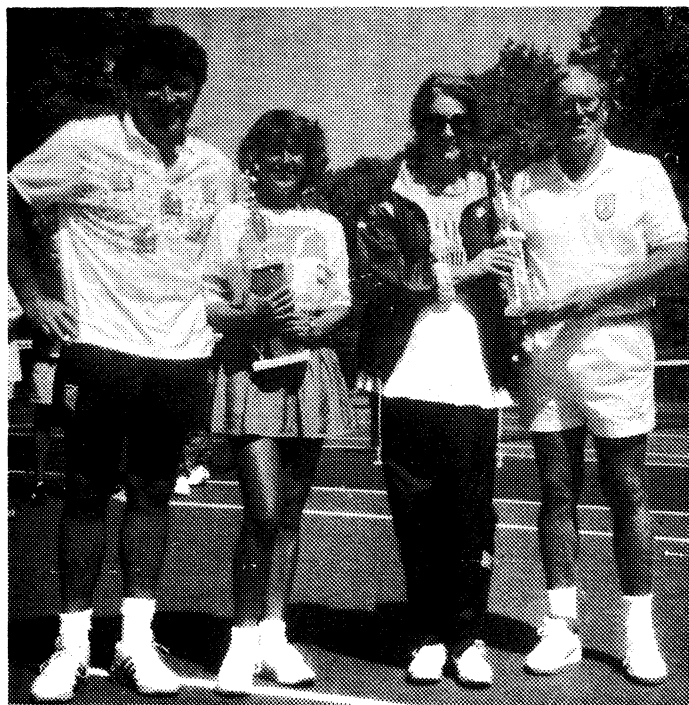
З найвищими побажаннями
М. Бойчук

(Арх. 19-20)

ПРИМІТКИ
1. Осиф Роздольський (1872-1945) — український фольклорист і перекладач, дієльний член Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, учень М. Грушевського та друг М. Бойчука.
2. Кулюнечка — дитяче ім'я дочки М. Грушевського Катерини Грушевської (1900-1944) — пізніше визначного українського етнографа, репресованого советською владою.
3. Асентерувати — відбрати на військову службу.
4. Фрайвіллі — борєць тимчасово звільнений від чинної військової служби.
5. Пані — дружина М. Грушевського Марія Сильвестрівна, дівоче прізвище — Войковська.
6. Жеромський — польський письменник, та маляр, мешканець курортного містечка Закопане, який предоставив М. Бойчуку на два тижні дві кімнати свого помешкання. М. Бойчук портретував його і його сина.
7. Стефанія Панькевич — адміністративна працівниця Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.
8. Ярослав — містечко нині у Польщі, в якому М. Бойчук реставрував ікони в церкві XVIII сторіччя та розмальовував стіни.

Тенісові...

(Закінчення зі стор. 1)

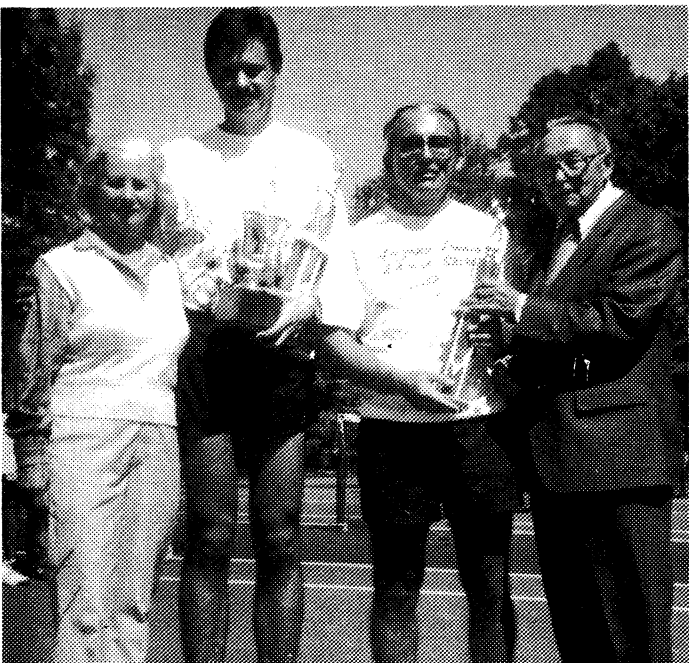
Мирія Богачевська (друга зліва) і Оксана Сидорак отримують нагороди від Юрія Попеля (зліва) і Юрія Савчака.

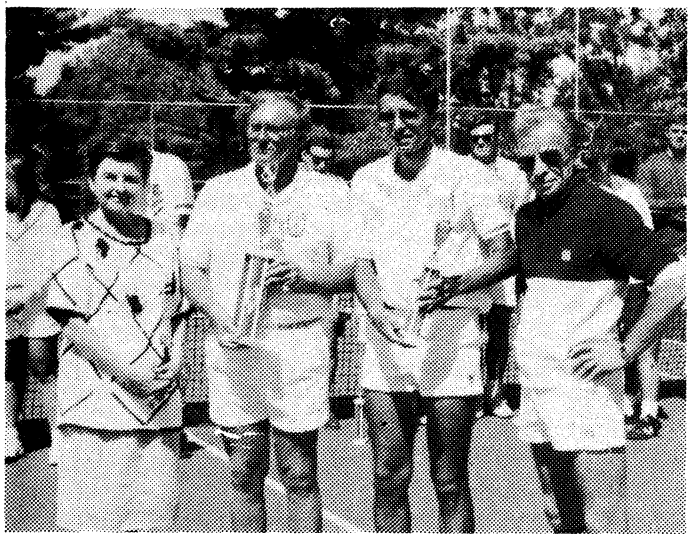
Найстарші сеньйори Олександр Олинець (другий зліва) і Константин Беня приймають нагороди від молодих головних радних УНСоюзу Ані Дидик-Петренко і Євгена Іванця.

Д-р Юрій Харук (зліва) вручає нагороду у пам'ять свого покійного батька д-ра Петра Харука Олександрові Олинцеві.

Слава Рубель і Володимир Квас нагороджують Романа Ракочого мол. (другий зліва) і Ярослава Тимківа.

Уляна Дячук і Зенон Сник (перший справа) вручають нагороди Юрієві Савчакові і д-рові Ярославові Сидорак-ові.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ експерти заявляють, що з уваги на драстичні зміни в колісильно зцентралізованому військовому естаблішменті СРСР, змусять також ЗСА зробити переоцінку своїх збройних сил і то в найближчому часі. Не тільки військо та військова індустрія будуть перевірені, але також в першу чергу об'ємистий бюджет Пентагону. Не зважаючи на заяви президента Джорджа Буша та секретаря Департаменту оборони Річарда Чейні, що для вдержання миру потрібно сильно оборони, аналітики твердять, що події останніх тижнів у СРСР напевно викличуть в Конгресі пропозиції про зменшення військового бюджету та перенесення цих фондів на внутрішні потреби країни.

Пластова Станиця в Нью Йорку
повідомляє пластунів та батьків пластової молоді, що
ПЛАСТОВІ ЗАЙНЯТТЯ
розпочнуться
СПІЛЬНОЮ ЗБІРКОЮ
в суботу, 14-го вересня о год. 1:30 по пол.
в Пластовому Домі
при 144 Друга авеню в Нью Йорку
Пластуни об'єднує пластовий однострій.

Вписи дітей до Пласту — кожної суботи вересня та жовтня, починаючи 14-го вересня, від години 12-ої до 2-ої по пол.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Нью Йорку
запрошує членів й українське громадянство на
ДОПОВІДЬ
на тему
ІВАН ФРАНКО — СПРОБА
ОСМИСЛЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ
ЕВОЛЮЦІЇ
яку виголосить
ЯРОСЛАВ ГРИЦАК

член НТШ у Львові
(Кандидат історичних наук, старший науковий співробітник
Інституту Суспільних Наук Академії Наук УРСР у Львові,
автор багатьох науково-популярних і публіцистичних праць,
член Руху)
що відбудеться
у четвер, 12-го вересня 1991 р. о год. 6:30 вечора
в домі НТШ в Нью Йорку
при 63 Четверта авеню між 9 і 10 вулицями
УПРАВА НТШ

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N. Y. 10276

вийшов Олександр Олинець (УСО „Тризуб”) над ветераном українського тенісу Константином Бенем (КЛК), 6-2, 6-0. У півфіналах О. Олинець елімінував Богдана Кутка, а К. Беня Романа Олинця. Крім нагороди УНСоюзу, О. Олинець здобув пропам'ятну чашу св. п. д-ра Петра Харука.

У групі наймолодших юначок 12 років і нижче Олександра Чопівська (Союзівка) перемогла у фіналі Ларису Бойчук, 6-0, 6-1. У півфіналах О. Чопівська перемогла Раїсу Кондрацьку, а Л. Бойчук Дарію Сидорак.

У групі дівчат 16 років і нижче другий рік підряд першество здобула Лариса Кондрацька з Торонто, перемагаючи у фіналі Ларису Сидорак (Союзівка), 6-4, 7-5. У півфіналах Л. Кондрацька перемогла Меланію Ставничу.

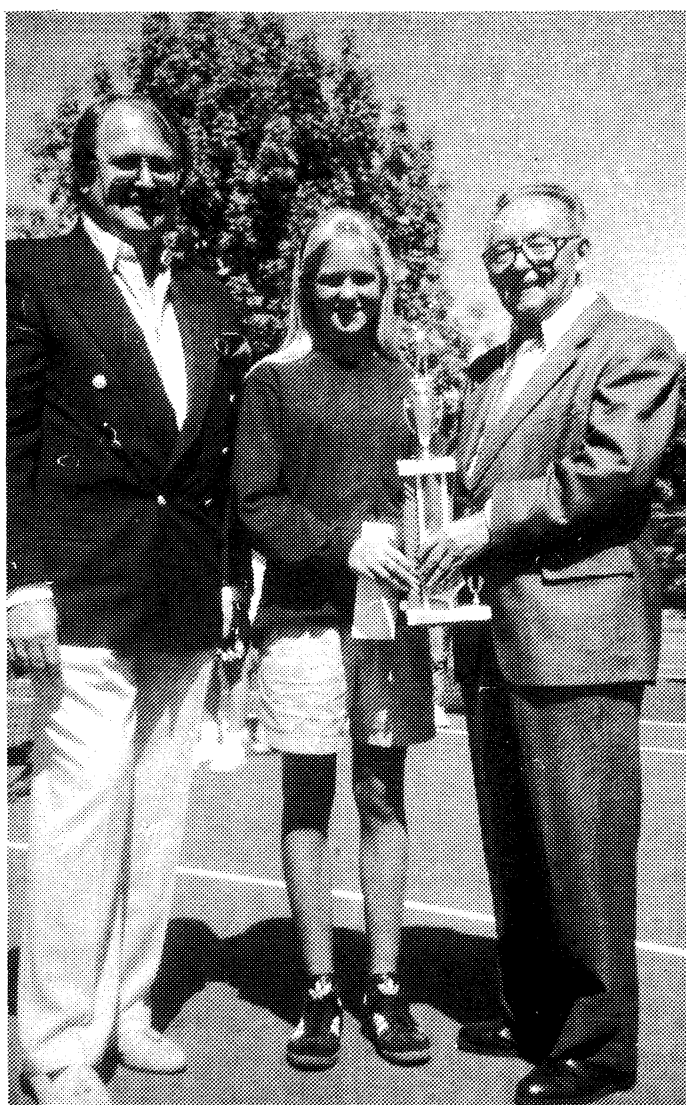
Данило Кунцьо (Союзівка), минулорічний чемпіон в групі юнаків 14 років і нижче, цього року здобув свій другий чемпіонат в групі 16 років і нижче. У фіналі він переміг минулорічного чемпіона Марка Глушевського (Союзівка), 6-4, 6-4. У півфіналах Д. Кунцьо елімінував Юрія Чопівського (Союзівка), а М. Глушевський Адріана Надрату.

Лесик Сарахман (УСО „Тризуб”) добився своєї першої перемоги на Союзівці, здобуваючи примат групи 14 років і нижче. У фіналі він переміг Богдана Гарасима, 6-3, 6-1, елімінувавши раніше у півфіналі Юрія Кігичака („Ч. Січ”), 6-3, 3-6, 6-0. Б. Гарасим добився фіналу перемогою над Андрієм Мандзієм, 3-6, 6-4, 6-1.

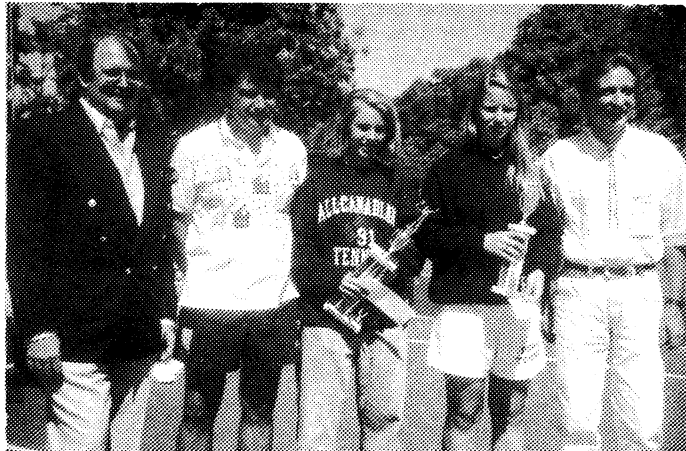
У наймолодшій групі юнаків 12 років і нижче Павло Тарнавський з Дітройту переміг у фіналі Степана Голєця (Союзівка) вислідом 6-0, 6-4. У півфіналах П. Тарнавський елімі-

нував Данила Пашковського, 6-0, 6-1, а С. Голєць Степана Колодія (Союзівка), 7-6, 4-6, 7-5.

У групах чоловіків і сеньйорів з одною програною переможцями вийшли Андрій Сидорак (Союзівка) і Ігор Бугай (УСО „Тризуб”).

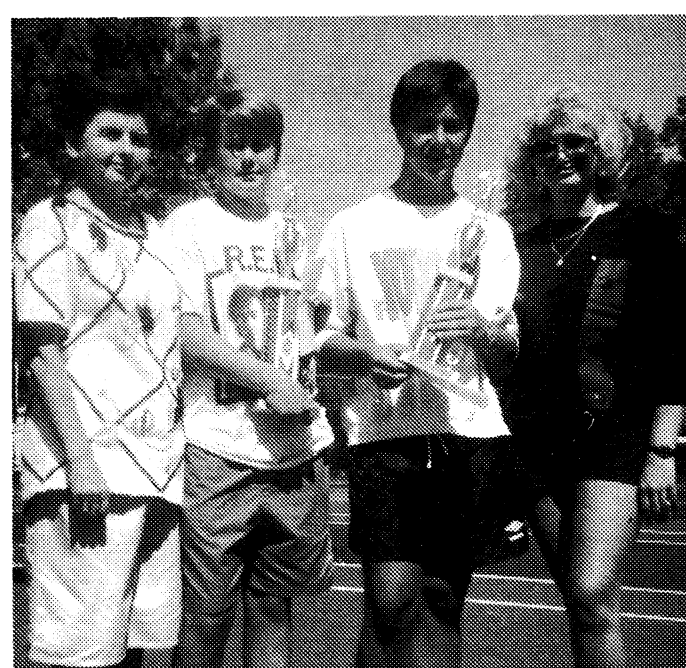
Олександра Чопівська отримує нагороду УНСоюзу від Володимира Кваса (справа) і грошову стипендію від Івана Гиняньського.

Лариса Кондрацька (друга зліва) і Лариса Сидорак приймають нагороди і gratуляції від (зліва) Івана Гиняньського, Юрія Попеля і Івана Фліса, мол.

Молоденька юначка Раїса Кондрацьк відзначена нагородою Марії Душник.

Лесик Сарахман (другий зліва) і Богдан Гарасим задоволені трофеями і грошовими стипендіями, які вони отримали від (зліва) Уляни Дячук і Ані Дидик-Петренко.

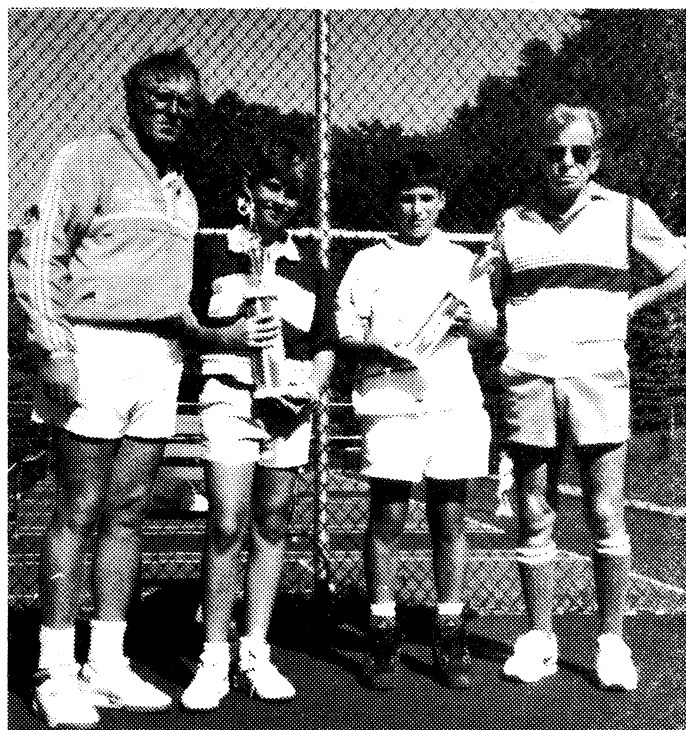
Розпочалась...
(Закінчення зі стор. 1)

ди і Координаційного Комітету Допомоги Україні, або Допомоги Рухові. Комітет просить і закликає всю українську спільноту вже розпочати підготовку на місцях, замовляти автобуси для поїздки до

Вашінгтону і мобілізувати громади для участі в цьому важливому і потрібному здвизі на підтримку України, яка ступила на шлях закріплення державної самостійності у доступний їй спосіб. Допомога українців в діаспорі під теперішню пору може мати велике передовісне значення.

Данило Кунцьо (другий справа) і Марко Глушевський були відзначені Іваном Флісом, мол. (зліва) і Юрієм Попелем.

Павло Тарнавський (другий зліва) і Степан Голєць прийняли нагороди від Юрія Савчака (зліва) і Зенона Сника.

10-го вересня 1981 р. відійшов у вічність
бл. п.
Панас Феденко
копійний член Української Центральної Ради та Трудового Конгресу, член уряду Української Народної Республіки у 1919 р., визначний діяч Української Соціал-Демократичної Робітничої Партії, видатний історик, публіцист, журналіст і письменник, невтомний борець за волю українського народу, за демократію.
В ДЕСЯТИ РОКОВИНИ його смерті згадуємо покійного з його рідними, приятелями, однодумцями, прихильниками, студентами та читачами.
Ніве́стка НІНА

Зі смутком повідомляємо, що 20-го серпня 1991 року упокоїлась у Бозі
бл. п.
АННА ЗАБРОДСЬКА
з роду КАРПЛЮК
народжена у селі Любарка, Житомирської обл.
24-го березня 1905 р.
Син — АНДРІЙ
Внуки —
АЛЕКСАНДЕР
ЛІДА МАРТИН з мужем КРИСТОФОРЕМ
ТАТІЯНА ПАТТЕН з мужем АПАНОМ
АНДРІЙ, мол.
МАРІЯ ДЖАНСОН з мужем СТЕПАНОМ
НІНА
Син — ІВАН з дружиною НЕНСІ
Внуки —
ІВАН III з дружиною ХРИСТИНОЮ
ЮЛІЯ МІККОЙ з мужем БРАЄНОМ
МИХАЙЛО
Замість квітів на могилу покійної просимо складати пожертви на Sheffield Senior Citizen Memorial Fund or St. Michael's Church, Sheffield, PA. 16347.

У глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що у вівторок, 3-го серпня 1991 р. на 80-му році життя після важкої недуги відійшла від нас у вічність
наша найдорожча
МАМА І БАБЦЯ
бл. п.
БРОНИСЛАВА
МАЗУРЧАК
з дому МЕЛЬНИКЕВИЧ
уроджена в Розпутті, пов. Санок
ПАНАХИДА відбудеться в неділю, 8-го вересня 1991 р. о год. 6-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку.
ПОХОРОН в понеділок, 9-го вересня о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а описля на St. Jerome's Catholic Cemetery, Bronx, N.Y.
У глибокому смутку:
муж — ІВАН
діти — ІВАНКА, ОСИП, ЄВГЕНІЯ
внуки — МАРКО, ХРИСТИНА, ЕЛІСАВЕТА
НАДІЯ

(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222